

ČERVENEC a SRPEN 2026

V létě – který bylo letos vskutku parné - k nám chodil každé úterý dobrovolník ze Slovenska – Stanislav. Bylo to fajn, protože se mohl věnovat klientkám, které se nedokáží zapojit do společných aktivit. Házel si s nimi na zahradě míčem, houpal se na houpačce. Ale i asistoval při jídle. Také s námi chodil na procházky po obědě a tlačil vozík. Byl milý a určitě nám hodně pomohl. Ale na konci prázdnin se vrátil na Slovensko.

Další, kdo se tu celé léto objevoval, a přitom nepatří do stálého personálu, byla stážistka Jana. Chodila sem také celé léto v úterý a pátek. Rychle se adaptovala a klientky si ji oblíbily. I díky ní se na procházky dostalo více lidí. Když zde byl Stanislav i Jana, tak jsme někdy mohli vzít na procházku úplně všechny, což je opravdu výjimečné.

Během léta začaly do stacionáře chodit tři nové klientky

Jednu z nich dlouhodobě známe. Léta chodila na různé akce pro veřejnost – na koncerty a přednášky. Ale léta přibývala a síly ubývaly a poslední dobou chodila opravdu výjimečně. A protože se stále méně dostávala mezi lidi, napadlo její dceru, že by bylo vhodné zkusit ji mezi lidi občas dostat. Tak si vyzkoušela stacionář a docela ji to sedlo. Nejdřív jeden den v týdnu a pak si přidala i druhý.

Další nová tvář je z Tuchoměřic a vozí ji sem Petrklíč. Je společenská a má přátelskou povahu, takže sem zapadla jako ryba do vody.

I třetí dáma sem docela zapadla. Moc toho nenamluví, ale ráda a hlasitě se směje, chodí

na procházky a celkově většinou vyzařuje dobrou náladu.

Dál sem po delší době začal chodit jeden muž. Na procházkách tlačí vozík, při pečení loupe ořechy, celkem se zapojuje do tréninku paměti. A ve volných chvílích kouří na zahradě a luští křížovky. Snad se nám podaří sehnat pro něj někoho, kdo umí karty, což je jeho oblíbená zábava.

Naopak jsme přišli o dlouholetou klientku, která v půlce měsíce nastoupila do domova v Mělníku.

Naše nová kolegyně Eva se ukázala jako velmi hravá dáma. Neustále nás zásobuje novými a novými hrami – stolními, ale třeba i pokojovým basketbalem.

Takže klienti pořád zkouší něco nového.

Jako v předchozích letech klientky – hlavně s Barborou – zpracovávali letní plody. Barbora natrhala špendlíky a uvařily z nich marmeládu. Dostali jsme košík

blum, z čehož vznikl také nějaký džem. Někdo zase ze zahrádky donesl švestky, ze kterých bylo několik koláčů. Jednou přinesla Barbora borůvky, které nasbírala o víkendu a s dámami z nich upekly koláčky – úplně profesionální.

S Anežkou dámy několik odpolední vyráběly mýdla, která pak – snad – budeme prodávat na trhu při zahájení suchdolského betléma.

Během prázdnin jsme si 3x zacvičili s Katkou na židlích.

A několikrát přišli z Prahy šest vzít dámy

na procházku s virtuální realitou.

A dvakrát nás navštívila Tereza s Ebby a jednou po dlouhé době i s holoubkem.

O zkrášlení

Horizontu se postaraly 3 jeho obyvatelky. Jedna ze strany do ulice a dvě zase ze zahrady.

Akce pro veřejnost jsme měli v červenci 4 a v srpnu jenom dvě.

V červenci nás vzal na výlet do Austrálie

zpěvačkou Danielou Filo. Byl to úžasný zážitek!!! Daniela si oblékla nádhernou róbu (a během koncertu se asi 2x převlékla do jiné) a zapívala nám za Viktorova doprovodu několik árií. Jiné skladby hrál Viktor sám. Všichni byli nadšení. Včetně umělců. Domluvil jsme se tedy, že by letos mohli přijít ještě jednou. Třeba někdy před Vánocemi.

Aleš

Hoffmann. Strávil tam půl roku, takže ji stihl procestovat křížem krážem. Jak jsme u něj zvyklí, bylo to především o přírodě. Viděli jsme spoustu květin, ptáků, přírodních scenérií apod.

Dál jsme tu měli výtečný koncert. Obvyklý červencový host Viktor Veláta tentokrát přišel se

Před dvěma lety tu měla vystoupení Markéta Stránská. Kvůli nemoci přišla o nohu, ale tance se nevzdala. Tenkrát šlo o vystoupení abstraktního výrazového tance.

Všem se tajil dech z toho, co dokázala a jak úžasně byla pohyblivá. Po roční pauze jsme ji požádali o další vystoupení. Ale ona místo toho navrhla taneční workshop.

Uskutečnil se ve čtvrtek 30.7. Podle očekávání přišlo na akci, která vyžadovala specifickou aktivitu o trochu méně lidí, než přichází např. na cestopisné přednášky. Ale bylo nás dost na to, aby to stálo za to. A hlavně – ty dámy, které přišly, byly aktivní a chtěly si zatančit a zacvičit. A odcházely spokojené.

V srpnu jsme tu měli komponovaný vzdělávací i zábavný program o včelách. Jeho autory byli včelař pan

Podolka a zpěvačka a klavíristka paní Kozáková.

Dále přišel náš obvyklý letní host pan Kálal. Tentokrát nás vzal na západní Saharu a

do Alžírsko.

V létě jsme se vydali jen na jeden výlet, a to ve středu 29.7. Asi po 13 letech jsme zamířili do záchranné stanice pro zvířata v Hrachově. Jedním z důvodů bylo i to, že tam zrovna měla výstavu fotografií Šárka Vajcová, která nám v únoru vyprávěla o své cestě do Brazílie, kam opakovaně jezdí fotit zvířata.

V Hrachově jsme měli domluvenou prohlídku záchranné stanice s průvodkyní. Průvodkyně nám nejen podávala výklad, ale se svou kolegyní nám pomáhala i s tlačáním vozíků, za což jim patří velký dík. I proto, že záchranná stanice se nenachází úplně na rovině a místy byl terén celkem náročný a měli jsme s sebou 4 účastníce na vozících.

Pak jsme shlédli zmiňovanou výstavu a vydali se do hospody na oběd. V nabídce byl řízek, takže dámy byly navýsost spokojené.

V plánu jsme měli ještě zajet na Svatou horu. Po obědě se sice ozývaly kverulantské hlasy, že už to stačilo a mohli bychom jet zpátky. Těm jsme ale nepopřáli sluchu. Všechny jsme naložili do auta a vydali se směr Příbram.

A nikdo – ani ty největší kverulantky - nelitoval. Je to tam krásné, všechno je opravené a všichni vyli nadšení. Tak to bývá často – něco se nám zdá náročné a nechce se nám do toho. Ale když se přece jen odhodláme, tak jsme rádi a při zpětném pohledu bychom se bez toho zážitku cítili ochuzení.

Kromě toho jsme měli v červenci na další vlastivědnou procházku pod vedením paní Kučerové po Suchdole. Začali jsme u Horizontu, šli směrem ke škole a pak zadem přes zahrádky zpět. Kromě stacionáře s námi byli tři suchdolské pamětnice. Moc se to podvedlo a místním vyprávění paní Kučerové (a fotografie, které s sebou vzala) vyplavily spoustu vzpomínek – na zeleninu „od Bulhara“, na báječnou meruňkovou zmrzlinu pana cukráře Marka, na školu a její požár, na otevření nové školy za přítomnosti Olgy Havlové atd. atd.

Jak je vidět prázdniny v Horizontu byly naplněné zážitky. Personál se střídal na dovolených, ale provoz a program nijak omezený nebyl. Toto léto si asi budeme pamatovat hlavně podle toho, že jsme během něj prožili – a přežili – jsme několik teplotních rekordů (přes 40 stupňů !!). Ale kdo ví – třeba budou teplotní rekordy padat každý rok. A nakonec z nic padneme i my.

